

Mussolini prešekljal svoj kabinet

VELIKE SPREMENBE V FAŠISTIČNI STRANKI IN ARMADI

Rim, Italija, 31. okt. — Benito Mussolini je izvedel najbolj drastične spremembe v svojem kabinetu, v fašju in v armadi, kar je na vladi. Premenil je vrhovne poveljnike v armadi in pri zrakoplovstvu, nadomestil šest ministrov in premenil generalnega tajnika fašistične stranke.

Maršal Rodolfo Graziani, bivši kraljevi namestnik v Etiopiji, je bil imenovan načelnik generalnega štaba. General Pricolo je bil imenovan poveljnikom zračne flote. Achille Starace, ki je bil od leta 1932 generalni tajnik fašistične stranke, je bil odstavljen in na njegovo mesto imenovan general Ettore Muti. Dalje je moralo iti šest kabinetnih uradnikov, ki so bili nadomesteni z novimi.

Politično najbolj važna je sprememba v generalnem tajništvu fašistične stranke, ki načel-

juje stranki po vsej Italiji. Uradno se poroča, da je sedanji generalni tajnik sam prosil, da se ga odstavi iz tega urada.

Ceprav se zdi ta odredba Mussolinija precej drastična, vendar je pa znano, da je Mussolini od časa do časa odstavljaj razne voditelje in jih nadomestil z novimi močmi.

Najbolj se čudijo v diplomatskih krogih, da je Mussolini odstavil tajnika Staraca, ki je imel pri stranki vedno zelo važno mesto in je bil pri stranki vse od njene ustanovitve. Mussolinijeva odredba je prišla povsem nepričakovano, zato je toliko bolj iznenadila vse kroge.

V kabinetu je Mussolini pustil samo štiri sedanje ministre in sicer ministra zunanjih zadev, Ciana, ki je njegov zet, dalje justičnega, finančnega in ministra za vzgojo.

Zed. države imajo za Evropo dve meri, pravi nemško časopisje, ko napada Roosevelta

Berlin, 30. okt. Nemški diplomatski dnevnik "Korrespondenz" kritizira politiko Zedinjenih držav rekoč, da rabijo za Evropo dve meri. Dnevnik cika na ameriški tovarni parnik City of Flint, ki ga je zajela nemška bojna ladja in ki je sedaj na poti v Hamburg. Nemci trdijo, da se ta slučaj izrablja vedno bolj v gotovo smer.

"To se ne more smatrati za nepristranost," piše nemški časopis, "če se izrablja slučaj tega tovarnega parnika za gotovo propagando, ko je bil parnik zajet po vseh postavah mednarodnega prava. Kadar se pa ustavlja ameriške ladje in se jih preiskuje za vsebino tovarov, ameriško časopisje o tem previdno molči, ker je pri tem pač prizadeta Anglija."

Nadalje citira časopis govor predsednika Roosevelta in državnega tajnika Hulla, ki sta se izjavila, da Zed. države ne bodo šle v vojno. Potem pa omenja veselje v Angliji in Franciji, ker je ameriški senat glasoval za odpravo embarga, kar je znak, trdijo Nemci, da se govor Roosevelta in Hulla ne more smatrati preveč resnim. Samo odprava embarga ne bi povzročila toliko veselja, če ne bi bil to prvi korak k nadaljni akciji, kateri bo sledila vojaška pomoč.

Na koncu pristavlja ta časopis, da je želja ameriškega naroda na vsak način, da se Zed. države ne zapletejo v vojno, toda to da zavisi na volji teh, ki so trenutno v uradu predsednika in državnega tajnika.

Smrtna kosa

V ponedeljek popoldne je preminil v Warrensville bolnišnici rojak Joseph Widgoy, star 81 let. Doma je bil iz vasi Kromenik, far Primskevo na Dolnjem, odkoder je prišel v Ameriko pred 45 leti. Tukaj zapuša dva sina, Johna, ki je fotograf, Franka in hčer Frances. V Kansasu zapuša brata Jima, v stari domovini soprogo Rose in hčer Brigito. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob devetih iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 1552nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostali pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Zaroka

Zaročila sta se Miss Faye Bittenc, hčerka Mr. Frank Bittenc, 922 Alhambra Rd. z Mr. Albertom Moro iz Sylvia Ave. Čestitamo!

Prevzetje trgovine

Frank Bradac je prevzel mesnico od John Babnika, 791 E. 152nd St. Ob petkih in sobotah bodo vedno posebno znižane cene.

Finska stavi na Zed. države upanje za posredovanje

Helsinki, Finska. — Finska vlada je odposlala v Moskvo svoj končni odgovor na ruske zahteve. Obenem se Finska pripravlja, da naprosi Zed. države za posredovanje, če se z Rusijo ne bo mogla sporazumeti direktno. Parlament je odobril vse pogoje, ki jih bo vlada stavila v Moskvi. Vsebinsa teh ponudb ni znana, samo toliko je gotovo, da se Finska ne bo zvezala z Rusijo za medsebojno vojaško pomoč, niti ne bo dovolila Rusiji, da si postavi vojaško postojanko na finskem ozemlju.

Ker je predsednik Roosevelt obljubil Finski moralno pomoč Zed. držav, se bo finska delegacija obrnila na ameriškega poslanika v Moskvi za nasvet, če dogovori z rusko vlado ne bodo imeli uspeha. Verjetno pa ni, da bi se Finska obrnila direktno na predsednika Roosevelta za posredovanje.

Velik politični shod v Collinwoodu

Danes zvečer se vrši v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. politični shod, začetek ob osmih. Shod sklicuje Kozmopolitska liga Cuyahoga okraja, ki priporoča John E. O'Donnella za izvolitev županom. Odbor vabi vse državljane in državljanke iz 32. varde, da se tega shoda udeležijo. Govorniki bodo: Anton Vehovec, kandidat za councilmana 32. varde, John L. Mihelich, kandidat za mestnega sodnika in več drugih. Udeležite se polnoštevilno!

ITALIJA NAJ POSREDUJE

Washington, D. C. — Senator King iz države Utah pravi, naj bi Italija sledila encikliki papeža Pija XII. in sklicala svetovno konferenco, da se konča evropska vojna in začne s splošno razorožitvijo. Mussolini bi imel papeževo encikliko kot dober vzrok, da začne s mirovnim posredovanjem. Pri tem bi ga podpiral ves kristjanski svet, trdi senator King.

Sovjetija udriha po Zed. državah

Moskva. — Prostor, katerega je nekdanj zavzemala Nemčija kot tarča napadov iz Rusije, je te dni zavzela Amerika, katero je začelo rusko časopisje z vsó silo napadati. Ruske, napadalne baterije so začele bruhati na Zed. države očitno samo radi tega, ker bodo nevtalne Zed. države odpravile embargo za orožje in municijo. Tu ne pride vprašanje, da nevtalna Rusija lahko prodaja orožje in municijo Nemčiji. Oni smejo, drugi pa ne!

V očigled tega, da je težko razumeti to obnašanje Rusije napram Zed. državam, pa se lahko sumi, da rusko časopisje piše, Nemčija pa narekuje.

Rusko časopisje piše, s kakim veseljem je Wall Street pozdravil vojno v Evropi. Dokaz temu je, da so poskočile cene delnic in da so poskočile tudi cene raznim potrebščinam. Ogronomi dobički zadnje svetovne vojne so

Izgon iz dežele

Versailles, Ky. — Na smrtno kazen sta bila obsojena dva v tem mestu, ker sta bila spoznana krivim, da sta zadavila dva lepa punana. Sodnik Arderp je pa odpustil zločincema smrtno kazen, ker je bila plačana odškodnina za punana. Sodnik je kazen spremenil v toliko, da bosta zločince izgnana iz države za vse življenje.

Zločince sta kazen sprejela s prijaznim mahanjem repov, ker sta namreč čisto navadna — psa. Kam bosta psa deportirana, ni znano.

Blazna morilka je zopet na varnem

Phoenix, Ariz. — Winnie Ruth Judd, ki je pred šestimi dnevi pobegnila iz zavoda za umobolne, kjer mora prebiti ostali del svojega življenja, ker je leta 1931 umorila svoji dve najboljši prijateljici, je zopet pod ključem. Ko je v torek pobegnila, je najprej obiskala za 15 minut svojega bolnega očeta, potem pa izginila v noč. Povsod so jo iskali, pa se je skrivala ves čas na koruzni nivi svojih staršev.

V ponedeljek večer je pa prišla v poslopje umobolnice, se vtihotapila v hišo kurjača in si tam nabrala nekaj oblike in prezerviranega živeža. Toda so jo opazili in prijeli. Bila je bosa in vsa sestrada. Ko so jo pripeljali pred ravnatelja, je rekla, da je obljubila priti nazaj in je to tudi storila. Njeni starši, njen mož, bratje in sestre, so se oddahnili, ko so zvedeli, da je Winnie zopet na varnem. Bali so se, da bo v svoji blaznosti storila kak nov zločin.

DINAMIT UBIL PET DEČKOV

Rock Springs, Wyo. — Pet dečkov-solarjev iz tega mesta je neke iztaknilo kos dinamita in so začeli streljati vanj. Ko je kroglja zadela dinamit, je nastala raztrelba in vseh pet dečkov je razneslo na drobne kose. Dečki so bili v starosti od 7 do 12 let.

V bolnišnico

S Svetkovo ambulanco je bila odpeljana v Glenville bolnišnico Mrs. Frances Koci, 15708 Trafalgar Ave. Nahaja se v vardi 3. Prijateljice jo lahko obiščejo.

RUSIJA BO ŠE NAPREJ OSTALA NEVTRALNA

Obljubuje praktično pomoč Nemčiji in dolži Zed. države, da bodo podaljšale vojno z odpravo embarga

Moskva, 31. okt. — Ves svet je napeto pričakoval govor ruskega premierja Molotova, ki ga je imel danes pred najvišjim sovjetom. Po govoru sta se Anglija in Francija globoko oddahnili, ker Molotov ni obljubil Nemčiji vojaške pomoči, ampak je samo rekel, da bo Rusija praktično sodelovala z Nemčijo v tej vojni, sicer bo pa ostala še nadalje nevtalna.

Molotov je pa ostro napadel Anglijo in Francijo in označil njiju vojno kot imperialistično in napadalno. Dalje je Molotov povedal sovjetskemu vrhovnemu koncilu, da je Finska zavrnila važne ruske zahteve za vojaške postojanke na Finskem ter je tudi omenil, da bo sprememba nevtalne postavbe Zed. držav evropsko vojno podaljšala in jo stori la bolj komplicirano.

Molotov se je dotaknil tudi vprašanja Poljske in izjavil, da zavzniki bojujejo nespametno vojno za restoracijo Poljske, ki bo prinesla samo krvave žrtve in težke čase delavskemu razredu.

Kar se tiče ruske bodoče politike na Balkanu, ni Molotov omenil nič, čeprav se je z gotovostjo pričakovalo, da bo orisal namerane Rusije in Nemčije glede Balkana.

Nova gostilna

Andy Korošec in Anton Vintar naznanjata, da sta odprla novo gostilno na 15820 Calcutta Ave. Priporočata se za številni obisk.

Koledar Ave Maria

V Newburghu ima v zalogi koledar Ave Maria za l. 1940 Mr. Jakob Resnik.

Seja Čričkov

V petek večer se vrši seja staršev Čričkov. Seja je važna, zato se prosijo vse starše, da se gotovo udeležijo.

Seja Škrjančkov

Danes zvečer ob 7:30 se vrši v Društvenem domu na Recher Ave. seja Škrjančkov. Vsi starši so prošeni, da se udeležijo.

Na Slovaškem zapirajo voditelje

Sentiment se obrača vedno bolj proti Nemcem. Matni padlega vojaka je javno preklela Hitlerja ob sinovem grobu.

Belgrad, Jugoslavija. — Zadržane čase so bile izvršene na Slovaškem številne aretacije vplivnih slovaških voditeljev. Med temi je generalni poslovodja slovaških železnic, Ivan Viest, ki so ga zaprli, ker so železničarji zastavkali. Dalje so zaprli znanega pisatelja Jarislava in mnogo članov bivše Hodževe stranke. Dalje so zaprli nekaj članov Hlinkove stranke, tako bivšega ministra Ivana Dererja in poveljnika legionarjev, Ivana Markovića.

Vsak dan se čuti na Slovaškem večja antipatija do Nemcev. Zlasti se to opaza od onega časa, ko so se slovaški vojaki

vrnili iz boja na Poljskem. Ko so jih komandirali na zmagovalni pohod v Bratislavi, so korakali prepevajoč protinacijske pesmi. Ko so v Bratislavi pokopavali nekega nemškega vojaka, ki je bil ubit na Poljskem, je mati ob sinovem grobu javno preklela Hitlerja kot sinovega morilca.

Iz Pariza in iz Londona dobijo Slovaki radijska sporočila v češkem jeziku. Ko je apeliral na Slovake Joseph Hushek, vodja ameriških Slovakov, naj pozabijo na preteklost in se zedinijo z Čehi, da si ohranijo svobodo, je napravilo to na Slovake zelo globok vtis.

KAJ PRAVITA ŽUPANSKA KANDIDATA:

HAROLD H. BURTON

"Med mestom in družbo populne železnice bo prišlo do sporazuma po novembrskih volitvah. Če se ne bo doseglo sporazuma v tem dolgotrajnem sporu, bo mesto takoj začelo izvajati program, da mesto prevzame obratovanje ulične železnice." Tako pravi župan Burton v svoji kampanji za izvolitev.

Župan Burton pravi, da bo zahteval od družbe ulične železnice, da naj zavzame publiko prijazno stališče, v katerem naj bo glavni cilj dobra postrežba; ulična železnica naj da dovolj uličnih voz in busov ter naj na lažjih progah rabi samo avtobuse. Dalje je župan Burton kritiziral družbo ulične železnice, ker ne gre z duhom časa naprej in da ne da v promet dovolj busov, ki so cenejši. Mesto tega rabi težke ulične voze, ki so dragi, za katere stane elektrika in tračnice. Po drugih mestih se je že povsod vpeljalo buse, ker je to mnogo cenejše in prometne družbe lahko izhajajo.

Kakor se posodi...

Andrew Kissler je prišel na sodniji, da se je zaletel v njegov avto neki James Lett, ki je bil pijan. Sodnik ja obsodil Letta za tri dni v ječo. Nekaj ur zatem je bil pa Kissler sam pripeljan pred sodnika, obtožen, da je vozil avto v pijanem stanju in da je povozil nekega dekleta.

Zadušnica

Za pok. Frank Močnikom se bo brala v četrtek ob petih v cerkvi sv. Vida maša ob priliki 8. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

JOHN E. O'DONNELL

Kritizira Burtonovo administracijo, da se premalo zanima za interese davkoplačevalcev. Kot zgled nezmoglosti sedanje mestne administracije je navedel novo mestno napravo, v kateri se pripravlja tvrnina za tlakanje cest. O'Donnell trdi, da je napravilo mesto pogodbo z podjetnikom, da bo tovarna lahko obratovala v 115 dneh, ko se bo enkrat začela graditi in da stroški zgradbe ne bodo letno več kot \$13,993.70.

"Zdaj je pa že 200 dni, kar se je pričela graditi, pa še ne obratuje. Dalje je tudi preizkušnja dokazala, da bo stala naprava letno \$17,250. Pogodba pravi, da mesto lahko zahteva za odškodnino desetkrat več, kot so bili stroški preračunani in kolikor bodo faktično znašali. Pa se administracija ni zganila, da bi dobila ta denar. Župan Burton ni rešil še enega važnega problema, čeprav ima izvezbane svetovalce, ki jim plača po \$75 in \$100 na dan."

Železniška nesreča

Sinoči je bil ubit na železniškem prelazu Marquette Rd. blizu 55. ceste Arthur Colegrove iz 1488 Addison Rd. Colegrove je vozil severno čez progo, ko je privozil brzovlak in zadel njegov avto. Tam ni ponoči nobenega paznika.

V bolnišnico

Mrs. Mary Turk iz Randall O. je bila odpeljana v East End bolnišnico, 629 Eddy Rd. Nahaja se v sobi št. 209, kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Želimo ji, da bi kmalu okrevala.

PRIDITE DANES NA SHOD!

Danes zvečer ob osmih se vrši političen shod v avditoriju Slovenskega narodnega doma. Shod sklicuje John E. O'Donnell, kandidat za župana. Sedanjega župana poznate oziroma poznate njegovo delo, zato je dobro, če pridete poslušati še drugega kandidata, da boste vedeli in slišali, kaj bo napravil, če bo on župan. Dobro je, če v kampanji slišite obe plati zvona in potem sodite kandidate. O'Donnell je ognjevit govornik in ne boste se dolgočasili, ko ga boste poslušali. Drugi govorniki bodo še: John L. Mihelich, kandidat za sodnika, senator William M. Boyd, Thomas Lenahan, tajnik delavske unije, Joseph Krizek, Dan W. Duffy, Raymond Jeffries. Predsednik shoda bo Joseph Mohar.

OTO HABSBURŠKI NA VLADI?

Bruselj, 31. okt. — V več elavnih mestih Evrope so se pojavile govorice, da se namerava ustanoviti zveza podonavskih provinc, katerim bi načeljeval nadvojvoda Oto Habsburški. Taka zveza bi se ustvarila iz razloga, ker je splošno mnenje v Evropi, da male države, ki so bile ustanovljene po svetovni vojni, nimajo moči, da bi se ustavljale pritisku Nemčije in Rusije. Toda če bi Nemčije in Rusije. Toda če bi bile te države organizirane v močno zvezo, bi se lahko ustavile vsakemu pritisku od zunaj. Ta govorica nima sicer še nobenega uradnega pečata, toda v kapitolih držav, ki bi se

za to interesirale, je ta načrt že poznan. Znano je tudi, da je bil Oto Habsburški pred par tedni v Parizu in se je tam posvetoval z francoskim premierjem Daladierjem.

V tej podonavski federaciji bi bile države: Avstrija, Madžarska, Rumunska, in možno tudi Jugoslavija in Čehoslovaška. Nekateri vidijo v tem težavo, ker bi bilo preveč nasprotstva, če bi se hotelo postaviti na čelu tej federaciji avstrijskega nadvojvoda, ker bi bila bojazen, da bi hotela zopet Avstrija gospodovati vsem drugim.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 255 Wed., Nov. 1, 1939

Kdo bo župan v Euclidu?

Kdor bi mogel na to vprašanje že danes definitivno odgovoriti, bi bil možak. Prihranil bi ljudem mnogo glavobola in skrbi. Ker pa tega nihče ne ve, razen kar ve vsak volivec zase, ki se je že odločil, kako bo volil, za to pa samo ugiblje mo in debatiramo ter prerokujemo gotovo zmago temu in onemu kandidatu.

Kolikor dobimo poročil, so se Slovenci v veliki večini obrnili za bivšega župana Mr. Ely. Vsi oni, ki so bili zadnje volitve proti njemu, ali vsaj 90% teh, je uvidelo, kakor pravijo, da so razočarani nad sedanjim županom, ker ni izpolnil tega, kar je obljubil.

Kakor se je pisalo pred volitvami 1937, bi bil moral delati sedanji župan čudeže. In če jih ni delal, je kriv sam, ker si je naložil na krožnik več, kot je pa mogel pojesti. Spominjamo se, kako se je obljubovalo, da se bodo, če bo on župan, znižali davki, da bo prihranil mestu več kot \$125,000.00 na leto mestni blagajni, odnosno euclidskim davkoplačevalcem.

Kakor je vsakemu znano, je ostalo vse to samo pri obljubah. Pa ne samo pri obljubah, ampak napravilo se je celo nasprotno: davki so se zvišali in zvišal se je mestni dolg. Tukaj ne drži noben izgovor čes, razmere so bile take, da se ni moglo držati besede in izpolniti obljube. Kdor nekaj obljubi, mora vedeti kaj obljubi. Delati obljube v prazno in samo za to, da se porazi nasprotnega kandidata, je goljufija in izlorabljanje zaupanja volivcev.

Tak, ki nekaj obljubi, mora biti natančno poznan z situacijo, da potem lahko obljubi. In če pride potem pred ljudi in se izgovarja, da ne more izpolniti obljub, to pomeni, da mu niso bile poznane razmere, iz česar sledi, da ni bil zmožen prevzeti urada, v katerega je kandidiral.

In človek, ki je enkrat potegnil volivce za nos, jih bo še drugič, če mu ljudje sploh še zaupajo. Bolje je zaupati človeku, ki ne obljubi nič drugega kot to, da bo storil vse, kar bo v njegovi moči za korist davkoplačevalcev.

Euclidčani so bili po zadnjih volitvah jako razočarani, ker ni bilo obljubljenih del, ker ni bilo obljubljenih manjših davkov, ker ni bilo obljubljenih prihrankov za mesto. Obljube so jako poceni, toda gorje mu, kdor jim nasede.

Kaj je storil sedanji župan za mesto? Najboljša mogoča postrežba pri pobiranju smeti, odpadkov, snažne ulice, pa travo so pokosili po praznih lottih. Dobro! Toda, ali ni vso to postrežbo vpeljal že prejšnji župan? Sedanji župan topogledno ne dela drugega kot da nadaljuje s tem, kar je bilo vpeljano pod županom Elyem.

Nova mestna hiša! No, zidati jo je prišel prejšnji župan! Stroje, s katerimi kosijo poletno travo po praznih lottih, je kupil še prejšnji župan. Torej gre kredit, kdor ga v resnici zasluži.

In kakšno je gospodarstvo danes v mestu? Tako, da vemo za policijo in ognjegašce, da morajo za svojo zaslužno plačo vedno čakati. Zadnjo plačo za prvo polovico septembra so dobili šele potem, ko si je mesto izposodilo denar na dohodke, ki jih bo dobilo šele v letu 1940. In za prihodnjo plačo bo menda ravno tako. In če si bo mesto za letošnje plače vzelo na posodo denar za leto 1940, kje se bo pa dobilo denar za plače v letu 1940?

Prejšnjemu županu očitajo, da si je nakupil mnogo posestev v Euclidu. Mi mu pa ne štejemo tega v zlo, ampak v kredit. Če je Mr. Ely nakupoval posestva v Euclidu, kjer je županil, to pomeni, da ima on vero v Euclid. Mesto da bi denar nosil na newyorško borzo, ali pa v kaka podjetja izven mesta, ga je investiral v domačo zemljo. To zasluži vso pohvalo. Mi pa vemo, da ravno oni, ki so si največ prizadeli in si še prizadevajo, da bi Mr. Ely ne bil izvoljen, nimajo v Euclidu niti fika investiranega. Njih pravi gospodarji sedijo na gorkem v New Yorku.

In če je Mr. Ely hišni posestnik v Euclidu, ali je tak človek priporočljiv za župana, ali je bolj priporočljiv človek, ki lastuje toliko nepremičnine v Euclidu, da jo lahko vsak čas pod pazduho odnese kam drugam? Kdo bolj skrbi za hišo: ali gospodar sam, ali najemnik?

In kdor hoče reči pošteno besedo, ne more reči, da je bil Mr. Ely slab župan, ali da je bil za mesto slab gospodar. Ne bomo rekli preveč, če bomo izjavili, da je bil Mr. Ely najboljši župan, kar jih je Euclid še imel.

Drugega mu ne morejo očitati, če je to sploh kako očitano, da so bili v Euclidu igralni stroji. No, zdaj jih ni več, toda tisti, ki so in ki še hočejo igrati nanje, gredo samo čez mestno mejo in lahko igrajo po mili volji. Pa naj reče ali trdi kdo, da se v Clevelandu ne igra prepovedanih iger! Pa ne za niklje ali šestice, ampak tam gre v milijone in prav pred nosom policije. Pa je vse dobro in časopisje tega ne vlačijo po svojih predalih, ker imajo pač župana radi. Kaj pa zloglasne hiše? V Euclidu jih še nikdar ni bilo, tudi pod prejšnjim županom ne. Kako je pa v Clevelandu v tem oziru? Prav v osrčju mesta so cele ulice, hiša pri hiši te gnjusobe in cleve-landsko časopisje nikdar ne vpraša župana, zakaj da ne očisti mesto tega smrada. Seve, ata župan so priljubljeni, ker plešejo, kakor jim časopisje gode, a davkoplačevalci plačujejo za orkester.

Tudi euclidski župan je moral visokim oblastnikom v mestu obljubiti, da bo plesal po njih godbi. Tako Euclid ni bil več sam svoj gospodar, ampak so ga prodali interesom iz

New Yorka, ki ukazujejo euclidski politiki.

Ali ni čas, da postane Euclid zopet sam svoj gospodar, da ne bo moral iskati po drugih mestih ljudi, ki pridejo sem za dobro plačo komandirant? Saj je Euclida lahko sram, da izmed 220,000 prebivalcev nima dober ducat zmognih ljudi, ki bi vodili mesto, ampak je treba iti drugam ponje, domačini pa skozi prste gledajo.

Ker plačujejo za mestne uslužbenke euclidski davkoplačevalci, naj bodo tudi uslužbeni domačini, ki plačujejo tudi davke tukaj, ne pa da bi si samo malhe polnili z našim denarjem.

Če hoče imeti Euclid dobrega župana, naj voli za Charles R. Ely in vso njegovo listo. Če vam svetuje kdo drugače, vedite, da vam to pravi iz njegovih lastnih interesov, ne pa radi interesov vsega mesta.

BESEDA IZ NARODA**Divji lovec**

"Veš kaj dragi prijatelj, zadnjič sva se domenila, da greva no, saj veš kam in povem ti, da mi je nemogoče iti. Kaj je vzrok, počakaj, da ti povem. Veš zvedel sem zadnji teden, na seji dramatičnega društva Naša zvezda, da bodo vpriporili narodno igro Divji lovec v Društvenem domu v Euclidu."

"Ni mogoče!" — "Oja, je mogoče, je tudi že vse urejeno. Povem ti, da bom še jaz malo deležen, saj veš, da so me postavili za gostilničarja po imenu Grozdek." — "Kaj mi poveš, France?" — "To je pa ravno za mene, ker sem tudi jaz strasten lovec, zato pa hočem videti to igro. Ali imaš morda že kaj vstopnic?" — "Se ne, a takoj, ko jih dobimo pa ti jih bom osebno prinesel." — "Dobro kar štiri mi prinesi. Igre sicer nisem še nikdar videl, a slišal sem pa že precej o njej kako krasna da je."

"Spasno je pa to, da sem jo jaz videl že trikrat in dvakrat sem tudi igral in vse to v starem kraju. Nikdar si nisem pričakoval, da bom imel priliko še enkrat igrati v tej krasni igri. Veš, Tine, pa ti ne bom dosti več pripovedoval, zato, ker pravijo, kdor dosti govori, mora dosti vedeti ali pa dosti lagati. Jaz pa tega ne maram, ampak se boš sam najbolje prepračil, ko boš prišel pogledat. Lahko si prepričan, da bo nekaj posebnega, ker na tak oder se ne dene kar nekaj navadnega. Ali si ga že videl kar je prenovljen?"

"Oja, videl sem ga in rečem ti, da sem se kar čudil, da je mogoče kaj takega skupaj spraviti v našem Euclidu ali Ljubljani. V resnici bo odgovarjal za vsako igro, posebno še, če so vloge v pravih rokah."

Apeliram na občinstvo, da bi si ogledalo ta narodni igrokaz, ker vstopnina je jako majhna za tako veliko stvar. Ko bi občinstvo vedelo koliko je dela in truda, bi napolnilo dvorano do zadnjega kotička. Vedite, da je treba marsikatero urico žrtvovati predno je igra "pečena" in se zastor lahko dvigne.

Vidite ljudje božji, ako so igralci žalostni, če vidijo pred seboj prazno dvorano, če pa vidijo, da je napolnjena, je pa vse nekaj drugega in več je živahnosti in veselja. Zatorej ponovno apeliram na cenjeno občinstvo, na naše sosede iz Collinwooda, posebno pa vabimo naše Ljubljance in njih prijatelje, da se odločite in pridete na igro Divji lovec 5. novembra v Slovenski društveni dom na Recher Ave. v Euclid. Začetek ob treh popoldan.

Omeniti moram, da je dramatično društvo Naša zvezda nekaj časa spalo, kakor narava, ki zaspi čez zimo in se zopet oživi spomladi. Pri nas je pa ravno narobe, mi smo spali čez poletje in smo oživeli sedaj, ko je že listje začelo padati z dreves. Kolikor mi je znano je imela Naša zvezda do 45 dobrih igralških moči. Seveda izgubili so veselje in zakaj? Glavni vzrok je bil vsled premajhnega odra. Sedaj je pa vse to urejeno, da oder odgovarja za vsako igro in zato so se igralci tudi zopet prebudili.

Prav vljudno prosim cenjeno

občinstvo, da nikar ne zamudi te prve prilike, ko bo igrana prva igra na našem novem oderu ter dajmo s svojo udeležbo več veselja našim igralcem. V resnici je naša sveta dolžnost, da pomagamo s tem Domu in dramatik.

Kakor sem že prej omenil, vstopnina ni velika in je samo 40 centov za igro in za ples zvečer. Godba bo pa tudi imenitna, saj veste kako zna šeskov Eddie in njegovi pomočniki. Da se vam ne bo preveč mudilo domov, naj vam povem, da bo vsega pripravljenega za žejne in lačne. Takoj po igri se podamo v spodnje prostore, da se malo okrepčamo, ker bo vsega dovolj jedade in pijače in tudi plesa.

Omeniti moram tudi tole, da če prav ste že videli to igro, kaj takega pa še niste videli, da bi kmet Rožman prignal na oder pravega živega konja podkovat k kovaču Juretu. Torej na svidenje v nedeljo 5. novembra v Euclidu.

France iz Ljubljane.

Zakaj smo za A. Vehovca

Čas prehiteva naše dnevne dogodke v taki hitri, da kaj radi pozabljamo na ono, kaj se je včeraj ali v bližnji preteklosti dogodilo. Dobro je, da si včasih osvežimo razum in pogledamo nazaj, kaj nam je preteklost naklonila. Omejimo se na delo našega mestnega zastopnika Anton Vehovca, ki je ponovni kandidat za mestno zbornico.

Desetletja nazaj, ko nismo imeli svojega zastopnika v mestni zbornici, nas ni nikdo poznal niti našim problemom posvečal kakšno pažnjo. Navadno so prihajali kandidati nekaj dni pred volitvami v našo sredo koledvat glasove. Končno, ko so volitve minule, minulo je vse, obljube in naše težnje. Nad polovico onih, ki so volili za kandidata, kateri je bil pred volitvami v svilene tančice zaviti ni več slišalo o nje-m niti ne vedelo, kam naj bi šli in na katero kljuko naj bi pritisnili v slučaju potrebe. Kratko rečeno, bili smo orodje in klini na lestvah onih, ki so po naših hrbtih plezali kvišku. Udano smo hlapčevali, molčali in plačevali davke, da so se z našim denarjem izboljševale one naselbine v katerih so stanovali imoviti hišni posestniki. V nasprotju, ko je njih premoženje radi izboljšav pridobilo na vrednosti, je premoženje manj imovitih radi zanemarjanja cest, razsvetljave in javne postrežbe padalo. Zavedati pa se moramo, da med našimi ljudmi ni bilo onih, ki bi zmogli v visoko rezidenčnih krajih.

Danes, ko imamo v mestni zbornici štiri Slovence je za nas položaj povsem drugačen, kakor je bil pred leti. Politiki, kateri so si domišljali, da so samo zato rojeni, da nam gospodarijo in našemu življenju narekujejo, so spoznali našo moč in našo državljansko zavednost. Vzeti so nas morali, radi ali neradi k politični igri in igrati morajo karte z nami pri skupni mizi.

Če ne bi ničesar drugega pridobili kot to, da smo z našo politično aktivnostjo dosegli enakost drugih, spoštovanje naših pravic, ugled in javnem življenju in upoštevanje pri javnih uradih je to mnogo in vredno našega truda. Ker hočemo, da obdržimo to, kar smo si priborili in do česar smo tudi upravičeni, smo za ANTON VEHOVCA, da nam bo tudi v bodoče mestni zastopnik v 32. vardi.

Dne 7. novembra bo naš dan in slednji naš volivec naj gre v volilno kočjo in odda svoj glas za ANTON VEHOVCA.

Joseph Muzich, tajnik, Slovenski demokratiški klub 32. varde.

Odprto pismo

Mr. Joseph Fortune
5905 Prosser Ave.
Cleveland, Ohio
Cenjeni:

V listu "Ameriška Domovina" z dne 28. oktobra sem čital Vaš dopis, v katerem kot dober demokrat, presojaše demokracijo politiko v 23. vardi. Lepo je to, da se tako zanimate. Kar se pa tiče moje osebnosti ste pa zašli na napačno pot. Vi se zahvaljujete Mr. Novaku s tem, da blatite mene, da jaz obljubujem svojim prijateljem to in ono. Mr. Fortune, tukaj ste postavili sramo sebe na laž ali pa so vam drugi pripeli to laž na Vaš hrbet. Zato vam povem to-le:

V vsej moji kampanji nisem nikomur obljubil ali obljuboval dela, ker ne maram ostati lažnik, ko bom izvoljen. Zato bi Vas prav vljudno prosil, da mi poiščite vsaj enega človeka v 23. vardi, kateremu sem dal kake obljube. Vprašajte ga, da naj poda zapriseženo izjavo ter isto priobčite v časopisih. Kaj ne, Mr. Fortune, to bo bolj težko. No, če pa ne morete, saj to ne bo tako težko, saj poznate ameriško navado, da se človek oprusti in pravi: "Obžalujem, motil sem se."

MR. FORTUNE, SEDAŠ STE DOLŽNI ODGOVOR, NE SAMO MENI, AMPAK TUDI ČITATELJEM "AMERIŠKE DOMOVINE." ENO ALI DRUGO: DOBITE ZAPRISEŽENO IZJAVO ALI ENOSTAVNO PREKLICITE.

S pozdravom,
EDWARD J. KOVACIC,
kandidat v 23. vardi.

Kanarčkom ob 5 letnici

Kanarčki, narodni cvet, se že zbirate skupaj pet let, da nam hranite zvesto, naših dedov pesmico.

Na licih vaših se pozna, da v srcu radost vam igra, ko se iz vaši ust glasi, melodija slovenske pesmi.

Naprej po začrtani poti, naj vas nikdo ne zmoti, da bi opustili to, kar nam je najbolj ljubo.

Kanarček naj živi in pesem našo nam goji, ki glasno naj vam govori, da slovenske ste krvi.

Apolonija Kic.

Zbudimo se že enkrat

Ali se res tako malo zavedamo, da ne vemo koliko bi mi lahko pomagali naši rojstni domovini onkraj Atlantika v sedanjih mednarodnih homatijah? Ali je res vsa naša narodnost zapodena samo, da si naročen na par slovenskih listov in da sem ali tja posetiš kako narodno prireditev ali igro itd.

Ali ni naša dolžnost, da poskusimo na kakšen način tudi pomagati našim bratom in sestram v stari domovini, ravno sedaj, ko se tako nesramno baranta za manjši narode deloma, ker so majhni in deloma tudi zato, ker so preveč kratkovidni in sebični.

Poglejmo Poljake, bili so preveč Poljaki in ne dovolj Slovani. Poglejmo v Jugoslavijo,

Srbi so bili vse preveč Srbi in nič Slovani in Hrvati ravno tako in v gotovih ozirih pa so bili Hrvatje upravičeni do opozicije.

Po svetovni vojni, v gotovih pokrajinah, se ni upoštevalo samoodločbe narodov, ki naj bi se izrazili h kateri državi hočejo pripadati. Eno, tozadevno vprašanje so Slovenci in Hrvatje spadajoči pod Italijo, ker se ni upoštevalo načrta našega pok. predsednika Wilsona. Angleški in francoski delegati so imeli premoč pri mirovni pogodbi, tako, da je predsednik Wilson užaljen zapustil mirovno konferenco in seveda so potem imeli Anglofranki vso moč v rokah. Tako so Italijo potisnili nazaj in ji v nadomestilo potisnili še okoli 800,000 Slovencev in Hrvatov.

Mogoče se bo ponudila prilika, da se to v bližnji bodočnosti popravi. Italijo bo treba počuti tozadevno in doseči druge koncesije, da odstopi to do česar nima nobene pravice z Albanijo vred. To se pravi, da bi mogli Anglofranki dati Italiji posebne koncesije v kolonijah. Priprčan sem, da bi se kaj takega prav lahko napravilo samo, če se bo pokazal balkanski blok ali antanta, da je dovolj močan in sporazumljen. Po mojem skromnem poznanju zgodovine balkanskih narodov in držav bi se dalo to poravnati na sledeči način:

Jugoslavija bi morala dobiti izpod Italije vse Slovence in Hrvate do kjer seže narodna meja in majhen del Albanije blizu Skadra (Skutari) kjer so izključno katoličani in drugo pa naj bi dobila Grčija in Bolgarija, predvsem tisti del, ki sedaj brani Bolgariji dostop do morja in seveda Bolgarija bi se pa morala odpovedati zahtevi po Dobruži v korist Rumunije in Rumunija pa bi se morala odpovedati gotovemu delu Transilvanije v korist Ogrske. Kjer bi ne mogle priti v poštev narodnostne meje, bi se morala dati manjšinam popolna svoboda ali avtonomija na najširši podlagi.

To so glavne točke, je pa še več manjših. Verujem, da je to popolnoma izvedljivo seveda, če bi Slovani sedaj vsaj malo složni in bi bolj držali skupaj.

Da ne bodo samo Poljaki, Srbi, Čehi, Slovenci pa Rusi, ampak da bodo pokazali tudi malo slovenske zavednosti. Je že čas, da bi se že skoro spametovali.

Kar pogledjmo kam so prišli Poljaki, Čehi, Slovaki — ni še prepozno, če bi se Slovani sporazumeli in pripoznali drug drugega kot svojega brata in se držali načela: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Že večkrat sem poudarjal, da se mi Slovani vse preveč zanašamo na zaveznike, ti pa so bili pri volji pomagati malim državam le tedaj, če so videli svoje lastne koristi pri tem in navadno so oni pobrali smetano, drugače pa ne. Izjema je bila samo Rusija leta 1914 (v začetku svetovne vojne).

Mi, tukaj v Ameriki, lahko dosti koristimo domovini, ker lahko svobodno pišemo in razpravljamo. Če nas je domovina kdaj potrebovala — nas gotovo potrebuje sedaj. Vedno se poudarja: rojstna domovina in naš sladki materin jezik.

Če nam je vse to v resnici pri srcu, pokažimo se v javnosti in ne samo v naših domačih listih, ampak tudi v angleških je treba pokazati in povedati kje se nam krivica godi. To je naša dolžnost ne pa, da se pokažemo stoodstotno narodni samo tedaj kadar vidimo svoje osebne koristi. Pokažimo se tudi tedaj kadar se gre za dobrobit naših bratov in sester v stari domovini.

Na vsak način moramo poskusiti pomagati, kar je pač v naših močeh. Sedaj je čas, da se seznanimo ameriška javnost potomočarstva, da se bo vsaj videlo kakšen vtis bo to napravilo in bomo vedeli kako postopati, kadar bo čas dozorel. Torej naprej do zmage za narod in domovino!

Frank Stefančič.

Za pouk in izobrazbo

Piše
LOVRENC
SUHADOLNIK

**Članek 5
DOBER NASVET**

(Nadaljevanje.)

Starši z majhnimi otroci morajo biti zelo oprezní v govorjenju in delovanju. Otrok vidi in sliši vse, kar se godi krog njega ter si vse to tudi dobro zapomni. Kar je žena, to je mož, pravi sv. Ambrož. Torej to je le takrat, če starši skupno delujejo potem je pričakovati uspeha pri vzgoji otroka.

Kadar eden ali drugi staršev pokara otroka, ali ga kaznuje, naj se drugi ne vtika zraven in nikdar naj se ne daje otrokom potuže za zagovarjanjem ali milovanjem. Oče in mati morata biti ene misli in kadar se primeri kako nesoglasje v družini, tedaj naj se oče in mati sama pogovorita in ne v navzočnosti otrok, ker otrok ne sme slišati, če se starši slučajno ne strinjajo v vzgoji glede njega.

Vsako govorjenje in obnašanje napravi na otroka tak vtis, da ga je nemogoče izbrisati. Če je oče ali mati, ali pa morda celo oba nagnjena na pijačo, taki starši prav gotovo niso zmožni pravilno vzgajati svojih otrok. Otroci spočeti od alkoholikov niso jako bistri pri učenju in nihče ne ve te resnice bolje kakor ravno učitelji v šolah. Kajti posledice alkohola se pokažejo šele v dobi, ko otrok začne pohajati v šolo.

Bil sem nekoč priča, ko je oče poslal svojega petletnega sinčka v gostilno po žganje. Predno pa je ta mali deček dospel do doma, ga je premagala skušnjava in je pokusil malo te močne pijače. Seveda ni trajalo dolgo, da je izgubil ravnotežje v svojih nožicah. Ko je deček dospel domov, se je očetu kaj smešno videlo, ko je videl svojega sinkota opotekati se po sobi. Ni bilo samo to dovolj, ampak ga je še poklical k mizi in mu dal še pive in žganja, češ, kar je dobro za starega je tudi za mladega. Seveda, oče je to napravil zato, ker je rekal, da ima svojega otroka rad.

Pijača je za otroke strup in otrok, ki zavziva alkohol že v zgodnji mladosti, prav gotovo ne bo znal ločiti dobro od slabega. Z otrokom pred šestim letom morajo starši govoriti po zmožnosti otroških možgan. Predno je otrok dozorel, da začne pohajati v šolo, oče posebno lahko opazuje in presodi otrokovo zmožnost in nagnjenje.

Predno pa moreš kaj takega opaziti, daj otroku v roke kakšno orodje, na primer kladivo ali kaj podobnega, kakršno pa imate orodje v povprečnem domu slovenskih družin in videli boste takoj, če ga bo znal uporabljati. Kar se bo otrok naučil v mladosti, to mu bo ostalo za vse življenje.

V resnici mislim, da je sveta dolžnost staršev, da dajo otroku priliko, da se česa nauči v mladosti, kar mu bo koristilo v poznejšem življenju. Takoj boste videli kaj bo vaš sin, ko bo dorastel v moško dobo.

(Dalje prihodnjik.)

ZAHVALA

Za godbo fare sv. Vida so škarovali: društvo sv. Antona št. 133 C. K. of O. in sicer \$5.00, kar smo prejeli šele potem ko je bil že imenik darovalcev oddan v tiskarno. Odbor se prav lepo zahvaljuje društvu za velikedušen dar.

F. Novak, tajnik.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

Pa zakaj se jima je mudilo čez? Pojdimo! Upam, da zve-
mo na drugem bregu za odgo-
vor."

Konji so se medtem napili, za-
jahali smo in prebredli reko.
Plitva je bila, niti do stremen ni
segala voda.

Na drugi strani se je Old
Death bistro ozrl naokoli in po-
kazal na bližnjo lipo.

"Tamle je zapisan odgovor na
naše vprašanje! Poglejte si ti-
stole lipo! Olupana je za moža
visoko. In tule —"

Hm —! Kaj pa je tole —?"
V mehkih tleh so tičali v dveh
vrstah klini, svinčnikom podob-
ni.

"Kaj pomenijo tile klini?" nas
je vprašal.

Gledali smo, pa zaman ugiba-
li. Niti meni ni prišlo nič pamet-
nega na misel.

In stari scout je razlagal, mi
pa smo poslušali, kakor učenci
poslušajo učitelja.

"Najprvo preudarite, ali niso
morebiti tile klini v kaki notra-
nji zvezi z olupano lipo! Poglej-
te si tudi tiste odrezke, ki tam-
le okoli ležijo! Ovenelo liče je.
In potem vas vprašam, ali ste že
kedar videli pripravo za vozla-
nje, pripravo, na kateri na pri-
mer ženske vežejo mreže, robce,
obrisače in drugo slično ročno de-
lo. Ne še?"

No, pa vam povem, da pome-
nijo tile v zemljo zabiti klini ta-
ko pripravo za vozlanje. Seveda
so klini le leseni, kakršne Indijan-
ci hitro lahko narežejo z grmovja,
ne pa železni, in v zemlji tičijo
mesto v deski.

In tole razberem iz sledov. In-
dijanca sta olupila lipo, si nace-
dila ličja v trake in spleta na tej
liči pripravi ličja pas. Meter je bil dolg in dvanajst cen-
timetrov širok. Kajti tako dolgi
sta vrsti klinov in dvanajst cen-
timetrov sta vsakebi. Torej res
pravi pas. Tak pas iz svežega
ličja pa uporabljajo Indijanci,
kolikor vem, posebno radi, da z
njim obvežejo rane. Sončno, sve-
že liče rano hladi, se posuši in
je zapre tako dobro, da še celo
zlomljene kosti precej trdno sti-
sne. Kalkuliram, da je bil vsaj
eden izmed tehle dveh jezdecev
ranjen.

Pa še nekaj! Poglejte tjale v
vodo! Ali vidite tisti dve široki,
plitvi jami? Dva konja sta se
valjala v vodi in pustila sled v
pesku. V vodi pa se valja le in-
dijanski konj. Naša Indijanca
sta jima snela sedla in ju pognala
v vodo, da se osvežita. To pa
Indijaneec dovoli svojemu konju
le, če se pripravlja na naporno,
dolgo potovanje. Indijanca sta
imela še dolgo pot, nista se dalje
mudila, nego je bilo treba, da sta
spleta pas, pa sta nemudoma od-
jezdila.

Sklepam torej takole: Dva je-
zdca na indijanskih konjih sta
tod prebredla reko, eden izmed
njih vsaj je bil ranjen. Mudilo
se jima je čez reko, ker sta na
tej strani videla lipo. Olupila sta
jo, spleta pas in obvezala rane.
In nito sta koj odjezdila dalje.

Kaj pravite k temu, mešurs?
Poskusite, sir, in napnite mož-
gane!" se je obrnil k meni.

"Poskusil bom," sem dejal.
"Toda ne smete se mi smejeti, če
ne bom pravega zadel!"

"Zakaj bi se vam naj smejal?
Moj učenec ste, ali ne? In od u-
čenca ne morem zahtevati, da bi
že koj prvi dan na vsako vpraša-
nje brez pogreška odgovoril."

"Tale konja sta bila indijan-
ska," sem razlagal. "Torej sta
bila jezdeca Indijanca. Na mi-
sel mi prihaja dogodek v trdnja-
vi Inge, ki nam je o njem pripo-
vedoval podčastnik. Eden izmed
apaških starešin je ušel Koman-
čev, ranjen je bil Winnetou je
prijezdil v trdnjavo, zvedel, kaj
se je zgodilo, in nemudoma pohi-
tel za njim. Izvrstnega konja
ima, kmalu ga je došel.

Tale dva sta torej bila apaški
starešina in Winnetou."

"Ni slabo!" je hvalil starec.
"Se kaj veste?"

"Da. Apačema se je mudilo.
To sklepam iz tega, ker sta šle-
tu na reki rane obvezala in ker
sta konjem dovolila, da sta se
osvežila. Sama pa nista počivala,
ker ni videti takih sledov. Ne-
mudoma sta jezdila dalje. In
kam se jima je mudilo? Domov
v apaške vasi. Posvariti morata
rojake, da bodo Komančji kmalu
prišli in jih napadli. Pa tudi svo-
je bojovníke morata zbrati, da
maščujejo sramoto in krivico, ki
je zadela njihov rod."

"Tako je! Zadovoljen sem z
vami. Prav nič ne dvomim, da
sta bila Winnetou in njegov od-
poslanec. Njunih sledov sicer ne
bomo več videli zunaj na preriji,
ker je že tema. Pa tudi ni treba.
Čez Rio Grande sta namenjena
prav kakor mi, in v ravni črti
bodeta potovala. Kar bomo tudi
mi storili. Kalkuliram, da bomo
že jutri našli kako sled o njiju.

Sedaj pa si poiščimo tabori-
šče! Počiti si moramo in konji
tudi. Jutri bomo zarana odrini-
li."

Izkušeni scout je kmalu našel
primeren kraj za tabor, ozek pas
med drevjem, trdo ob vodi, poln
mehke, sočne trave. Razsedli
smo konje, jih privezali k drev-
ju, polegali po trati in večerjali.
Seveda le zelo skromno, naše za-
loge so šle že h kraju.

"Ali bomo zakurili ogenj?"
sem vprašal.

Posmehljivo se je starec zare-
žal.

"Sem si mislil, sir, da bode-
te tako vprašali! Ste pač prej ke-
daj brali lepe Cooperjeve in-
dijanske povesti? In druge take za-
nimive knjige? In ugajale so
vam, kajne?"

"Precej."

"Hm, da! Se lepo bere, ti-
sto, in vse se po redu in gladko
vrši. Človek si prižge pipo ali pa
smotko, se razpoloži po divanu in
se poglubi v lepo, zanimivo knji-
go, ki si jo je izposodil v knjiž-
nici —"

Pa pojdite sem v prerijo, na
divji zapad! Tu je življenje pre-
cej drugačno! Cooper je dober
pisatelj, sam sem ga bral, na za-
padu pa ni bil. Imenitno je znal
preplesti poezijo z resničnostjo.

Na zapadu pa žal ni poezije, vsaj
jaz je še nisem našel. Sama tr-
da, večkrat kruta resničnost vla-
da tu. V tistih knjigah bereš o
mičnem taborskem ognju, ob ka-
terem se peče mastno, sočno ste-
gno bizonovo. Toda povem vam,
če zakurimo tule le samo majhen
ogjenj, vam bo rdečkar navohal
njegov dim na dve angleški mi-
lji daleč!"

"Torej celo uro daleč da bi ga
navohal —? Ali je mogoče?"

"Si bodeš že še izkusil, kako
dobre nosove da imajo Indijan-
ci! In če bi sam ne navohal ogn-
ja, bi ga navohal njegov konj
in ga izdal s tistim usodnim pr-
hanjem, ki je tem živalim vzgo-
jena in ki je že marsikateremu
belokožu življenje upihnila.

Ne, nocoj je bolje, da ne zakurimo ognja."

"Pa saj se nam še ni treba ba-
ti, da bi se Komančji kje tod po-
tepal. —? Mnogo dni bo minilo,
da pridejo odposlanci Koman-
čev domov, in spet bo minilo
mnogo dni, da bodo njihovi seli
zbrali bojovníke in da se bodo ti
podali na bojni pohod. Koman-
čev se nam nocoj še ni treba ba-
ti, mislim."

"Hm —! Kako lepo zna takle
gréhorn govorniti! Le žal, da
ste na troje pozabili! Prvič, da
smo na ozemlju Komančev, da
torej lahko vsak hip naletimo na
kako četo. Drugič, da so Ko-
mančji, kakor ste čuli, vpadli v
Mehiko. Prav lahko torej se zgo-
di, posebno tu blizu meje, da sre-
čamo čete, ki se vračajo s ple-
nom domov. Tretjič pa, in kar je

Podružnica št. 3 SMZ

Leto gre proti koncu in sa-
mo še dve redni seji bomo ime-
li v letošnjem letu. Prihodnja
seja novembra meseca, je pred-
zadnja in je že nekoliko v zve-
zi z decembrsko sejo, ki je tu-
di že skoro na pragu.

Člane naše podružnice va-
bim, da se gotovo in polnošte-
vilno udeležijo novemberske se-
je, kakor tudi seje meseca de-
cembra. Čas beži in nikar ne
odkladjamo, saj smo vendar
vsi zainteresirani za napredek
in ojačenje naše podružnice.
To bomo najbolje pokazali s
tem, če se udeležujemo sej. Po-
sebnost se pričakuje udeležbe
sedaj, ko so se zopet začeli bolj
hladni večeri, da se bo član-
stvo bolj udeleževalo sej, ker to
je le v našo splošno korist.

Da pa ne bomo tako života-
rili, je članstvo sklenilo na ok-
toberski seji, da se priredi za-
bavni večer in sicer v četrtek
večer 2. novembra, kar pa zato
na ta večer, ker imajo v Slo-
venskem domu že vse dvorane
oddane za letos. Tako bomo
sedaj vsaj enkrat poskusili ka-
ko bo šlo v sredini tedna. Saj
kjer je dobra družba se je vsak
rad udeležil in mu ni prav nič
na kateri dan se udeleži take
veselice.

Da ne bom šel predač naj
vam omenim, da bo ta dan na-
ša redna mesečna seja, ki se bo
začela točno ob sedmi uri zve-
čer. Po kratki seji pa se vrši
zabava z okrepčili. Za poiz-
kušnjo bomo imeli tudi že ma-
lo ta-novega ohijčana, bomo
vsaj poskusili, če je kaj sladak.
Zabave bo dovolj, ker bomo i-
meli tudi godbo pod oskrbo na-
ših članov.

Končno vas pa prosim, da se
prav vsi udeležite seje, kakor
tudi novopristopili člani ter na
svidenje v četrtek 2. novembra
ob 7. uri zvečer v Slovenskem
domu na Holmes Ave.

Anton Koren, preds.

John J. Busher

Mr. John J. Busher, ki je
kandidat za mestnega sodnika
za termin, ki se prične 1. janu-
arja 1940, je popolnoma sposo-
ben za ta urad. Njegove iz-
kušnje zadnjih 26 let na okraj-
ni sodnji kot deputy clerk, ob-
bondni komisar in county clerk
zadnjih sedem let, so mu pri-
nesle priznanje kot avtoriteta
na legalnih vprašanjih v okra-
ju.

Njegovo sposobnost, da bo
pošten, pravičen in nepristran-
ski sodnik, niso prezrli cleve-
landski časopisi, ko ga pripo-
roča za izvolitev Plain Dealer,
Press in News.

John J. Busher je bil vedno
priatelj kozmopolitske grupe
v Clevelandu, kar je dokazal s
tem, da jih ima mnogo zapos-
lenih v svojem uradu od teh
grup. Tudi našim Slovincem
je dobro poznan, zato bo goto-
vo vsak državljan oddal zanj
svoj glas 7. novembra.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

glavno, nikar ne mislite, da bodo
odposlanci Komančev šle šli ob-
veščat svoje ljudi o dogodkih v
trdnjavi in šele zbirati bojovníke!
(Dalje prihodnjič.)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Od devete postaje dalje gre-
mo v cerkev Božjega groba, po-
tem pa naravnost na Kalvarijo.
Tu so kar štiri postaje in sicer:
deseta, enajsta, dvanajsta in
trinajsta. Tu je bil konec Nje-
gove bridke poti in tu Ga je ča-
kalo najhujše: Oropnega obla-
čil so Ga pribili na križ in tu
je po tri urnem trpljenju na
križu umrl. Z nedopovedljivi-
mi občutki smo molili postajo
za postajo, potem pa smo šli k
božjemu grobu, kjer je zadnja
postaja Križevega pota in tu
smo ob štirih zaključili Križev
pot, ki mi ostane za vedno v
najlepšem spominu na Jeruza-
lem.

Marsikateri slavnostni spre-
vod in pa procesija sem videl, a
tako imenitne kot je bila ta
procesija pa še ne. Tu sicer ni
bilo najmanj kaj paradnega,
nič opredeljenega, ne po stanu
ne po obleki, pa kljub temu ta-
ko zanimivo privlačno, tako od-
krito, iskreno pobožno! Vsaka
gizdavost, ki se ljudi tako rada
prime, je bila tu dobesedno iz-
ključena. Sleherni se je zave-
dal, da hodi po poti po kateri
je hodil Gospod z težkim kri-
žem obložen in v tem smislu je
skušal biti vsak manjši in pre-
prostejši od drugega, pa bil to
daljni romar, ali domačin, škof
ali pa vojaški dostojanstvenik,
ter se z čim skromnejšim obna-
šanjem skušal približati Nje-
mu, ki je ob največjem zaniče-
vanju nesel svoj križ.

Po končanem Križevem potu
se odpravim, da grem na kraj
judovskega žalovanja ali joka-
nja, takozvani El ebra; ta kraj
sem si hotel še enkrat podrob-
neje ogledati, zlasti pa žaluje-
če Jude. Dr. Aleksič, ki me je
prvi pot spremljal tja mi je te-
daj omenil, da si je ta kraj naj-
bolje ogledati v petek popol-
dne, ko se zbere tam mnogo
Judov, ki jokajo in tarnajo, da
jih je kar pretresljivo gledati;
nasvetoval mi je, naj si to jaz
takrat ogledam. Ta njegov na-
svet tem tudi upošteval, ter si
tozadevno napravil načrt, da to
sigurno napravim.

Z palico oborožen jo krenem
po Via Dolorosa mimo tretje in
četrte postaje; pri peti postaji
pa zapustim Via Dolorosa, ki
pelje proti zapadu, ter grem
naprej po cesti doline Tyropa-
en, med Morijo in Sijonom, pro-
ti jugovzhodu, kjer je na za-
padni strani tempeljskega trga
ona stena kamor hodijo Judje
jokat in tožiti svojo bol.

Po ozkih mestoma obokanih
ulicah pridem po nekaj ovini-
kih do orjaške stene pozidane
z ogromnimi kvadri, ki so neka-
teri dolgi do 5 metrov. Pri
vohu, ki je na severni strani,
pa stoji angleški vojak z nabi-
to puško ter ostro pazi, da ne
pride od kakih izgredivov. Tu
se mi je nudil zanimiv in obe-
nem pretresljiv prizor: cela vr-
sta Judov, možkih in žensk je
stala ob ogromni steni; vsi v
steno obrnjeni so se gugajoč in
mrmrajoč dotikali z čelom og-
romnih kvadrov, nekateri so
jih pa poljubljali, pri tem pa so
jim kapale na tla solze, več od
teh pa sem videl, ko so med jo-
kom in tarnanjem spuščali v
odprtine med kvadri male bele
listke; najbrže kake na papir
pisane prošnje in tožbe, ki naj
tu dan za dnem izražajo njih
želje in tuge. Več od navzočih
je imelo v rokah knjižice iz ka-
terih so čitali ter na glas mr-
mrli, dočim so to drugi vršili
kar brez knjižic; nekaj jih je
sedelo pa kar na tleh, na kame-
nitem tlaku, ter žalostno zrli
pred se, po obrazu pa jim je
bila razlita globoka žalost; tu
pa tam je zaigrala v očeh sol-
za, znak velike žalosti.

Ko nekaj časa zrem na ta ne-
navadni prizor, se pa prične

pravo v srce segajoče žalova-
nje. Nek okrog 50 let star Jud
z rumenorjavo poraščeno brado
je pričel na ves glas tarnati
ter z žalno pojočim glasom
molil neko litanijam podobno
molitev, njemu pa so v zboru
odgovarjali ostali Judje. Bilo
je nekaj pretresljivo žalostne-
ga! Nisem razumel njih bese-
de, a znane pa so mi bile te be-
sede po prevodu; na njih gla-
su in obrazih sem razumeval
njih bol in tugo, ko so jokali
radi templja, ki je porušen,
zaradi zidov, ki so se podrli,
zaradi slave, ki je minila. —
Obupno so prosili Jehovo, da
se usmili Sijona, da se milostno
obrne na Jeruzalem, da se ob-
novi kraljestvo na Sijonu. —
Žalostno ihteo povprašujejo: O
Bog, kako dolgo še? In sledi
odgovor poln obupa: Vedno do
konca!

Poleg mene sta stala dva
ameriška duhovnika, eden ro-
dom Slovak iz Minnesote, dru-
gi rodod Poljak iz Massachu-
setts, ki sta nemo zrla žalostni
prizor in Poljak, ki je stal tik
mene, je dejal: Kaj takega pa
še nisem videl! Oba je pretre-
slo in prav tako tudi mene.
Resnično, takega prizora še ni-
sem videl, dasi sem že večkrat
čital o tem in videl tudi sliko,
pa me niti od daleč ni tako dir-
nilo, a tukaj pa mi je seglo
globoko. To je slika zavrženih
duš, ki tožijo in jokajo brez
upa na rešitev. —

Ogledal sem žalujoče Jude
pa njih solze, poslušal obupne
prošnje in vzdih, pri tem pa
sem se ozrl proti vzhodu on-
kraj stene preko tempeljskega
trga je Oljska gora. Tam so
nekoč tekale solze po licih bo-
žjega Odrešenika, ko je zakli-
cal: "Da bi bilo spoznalo tudi
ti in sicer ta svoj dan kar ti je
v mir!" Niso spoznali, zavrgli
so Njega, ki jih je hotel
zbrati, "kakor zbira koklja
svoja piščeta pod peroti." Ni-
so hoteli. Zdaj je neutolajljiv
jok. Vsa teža Gospodovih sol-
za na Oljski gori stiska zdaj
solze temu narodu, ki tečejo
tukaj že stoletja in še bodo te-
kla — do konca.

Dalje prihodnjič

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE
SE VEDNO TEGA GESLA!

MALI OGLASI

V najem

se odda opremljeno spalno sobo
poštenemu moškemu ali ženski.
Na zahtevo bo tudi kuhinja na
razpolago. 15919 Whitecomb
Rd., v bližini St. Clair Ave. (257)

V najem

se da hiša 6 sob, kopališče, velik
jard, sadno drevje, garaža, ko-
košnjak. 942 E. 209th St. (256)

Jabolka naprodaj

Imamo veliko zalogo raznih
vrst zimskih jabolok; so vse z ro-
ko obrane in so na kupih, kjer
jih lahko sami izberete. Dobite
jih po jako zmerni ceni.

Valentin Mavko

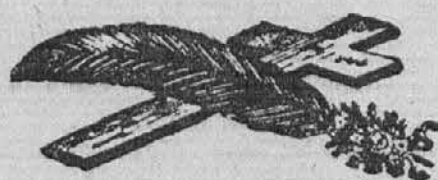
North Dayton Rd.
Madison, O.
Route 84
Sesta hiša severno od železni-
škega križišča.
(Oct. 23, 25, 27, 30, Nov. 1, 3.)

Zadnji čas je, da si pre-
skrbite mošt iz belega
grozdja, ali pa iz rdeče-
ga. Cene zmerne in toč-
na postrežba. Se toplo
priporočamo za naročila.
JOS. SMOLE Jr.
6112 Glass Ave.
(zadej)

Bonded Winery 191

—Roji čebel usmrtili dva
konja. V Krstatici pri Splitu
je več rojev čebel napadlo
Stjepana Prodana, ki je vozil
pošto iz Zagozda v Slivno. Pro-
dan si je rešil življenje na ta
način, da se je še o pravem
času pokril z odejami, oba ko-
nja pa so razbesnele čebele ta-
ko opikale, da sta poginila.

—Idrija. Znanemu posest-
niku Likarju, po domače Pla-
ninu, je pogorelo gospodarsko
poslopje s senikom vred. Ško-
da je občutljiva, ker je imel
nesrečni gospodar že vso kr-
mo pod streho. S krmo je po-
gorelo tudi skoraj vse kmetij-
sko orodje in vozovi. K sreči
so rešili živino.

ZAHVALA

Povodom nepričakovane smrti naše iskreno ljubljene in
nepozabne soproge in mamice

ANGELE PRIJATELJ

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči 1. oktobra, 1939 in bila
pokopana dne 4. oktobra na Calvary pokopališču v Clevelandu,
nam je došlo od naših dragih prijateljev, sosedov, sorodnikov in
znancev toliko izrazov sočutja, da smo dolžni na tem mestu
izreči jim najpriprčnejšo zahvalo.

Iskreno se zahvaljujemo vsem za darovane številne krasne
vence, za darove za sv. maše, nosilcem krste, ki so dali avtom-
obile brezplačno na razpolago, ki so nepozabno ranjko prili-
kropit na mrtvaškem odru in ki so se udeležili pogreba. Bog
naj vam vsem skupaj stotero povrne.

Žalujoči ostali:

JOHN PRIJATELJ, soprog.
IN DRUŽINA.

Rittman, O., 1. novembra, 1939.

Popolnoma novi
ELEKTRIČNI ČISTILCI

najnovejši model, z gumasto
protekcijo, da ne odrgne po-
hištva pri čiščenju. Regular-
na cena \$39.95, sedaj samo

\$24.95

Norwood Appliance &
Furniture
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

NAZNANILO

Vsem cenjenim Slovincem in Hrvatom naznanja-
mo, da smo odprli

GOSTILNO

na 15820 Calcutta Ave.

Dobro sveže pivo, pristno vino in okusen prigrizek.
Se priporočamo za obisk.

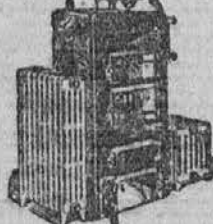
ANDY KOROŠEC in ANTON VINTAR

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI

Govorak, para, vroča voda, plin,
olje, air conditioning. — Poprav-
ljamo vse vrste furneze in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ!
PLACATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov
na

115 E. 103 ST. GLenville 9215
Vprašajte za našega zastopnika—Stefan Robash

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75¢ je za vstopnico
dvem osebam na petkovo zabavo
v dvorani cerkve sv. Vida, točno
ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Očividno je bilo, da je Marie-Anne pravkar sedla k mizi in večerji, ko je zaslišala signal.

Blanche je prvakar računala, koliko moralnega dobička bo imela od svoje najdbe, ko pade njen pogled na velik hrastov zaboj, ki je ležal na mizi blizu steklenih vrat, ki so vodila v oblačilnico. V tem zaboji so bile vsakovrstne drobne škatljice in stekleničice.

Mehanično se približa zaboji. Med steklenicami opazi dvojce modrih, ki so nosile z velikimi črkami napis: "strup."

"Strup!" Blanche kar pogleda ni mogla obrniti od te besede, ki jo je skoro omamila.

Diabolične misli se ji pojavijo v glavi, ko je zrla na drobne steklenice.

"In zakaj pa ne?" šepeta. "Saj lahko hitro pobegnem."

Toda strašna misel jo spreleti. Martial se bo vrnil z Marie-Anne, in kdo more jamčiti, da on povzije strup namesto Marie-Anne, on, katerega je tako strašno sovražila, toda obenem tako neskončno ljubila!

"Bog naj odloči," šepeta. "Boleje je, da je moj mož mrtev, kot pa da bi ga lastovala druga!"

In s krepko roko prime eno izmed steklenic.

Odkar je stopila v hišo se je Blanche komaj zavedala, kaj dela. Sovražstvo in obup sta ji popolnoma zmešala razum kot alkoholni duhovi.

Toda ko se njena roka dotakne steklenice s smrtonosno vsebino, jo mrzla groza spreleti po vsem telesu. Naenkrat je bila zopet pri polni zavesti. Moč treznega premišljevanja se ji je vrnila. Da je bilo to res priča njena prva misel v tem trenutku:

"Saj ne vem niti imena tega strupa. Koliko naj ga porabim, par kapljic ali pol steklenice?"

Blanche odpre steklenico, kar ni bilo lahko delo, in strese nekaj vsebine na dlan s svoje roke. Bil je fin, bel prašek, ki se je svetil kot zdrobljeno steklo in bil popolnoma podoben sladkorju.

"Ali je mogoče res sladkor?" premišljuje.

Odločena je bila, da poskusi. Z jezikom pomoči konec prsta v vsebino in poskusi z jezikom.

Imela jeokus kot silno kislo jabolko.

In brez odlašanja, brez kesanja, ne da bi le prebledela, je stresla na krožnik juhe vsebino polne stekleničice.

Bila je tako zbranih misli kot bi stresala sol v neslano jed. Niti za trenutek se ji ni stresla roka.

Ko je bilo delo gotovo — zdelo se je, da misli na vse — je poskusila juho. Čutila je nekako grenak okus, ki pa ni bil močan dovolj, da bi vzbudil sumnjo.

Sedaj šele se je gospa Blanche oddahnila. Ako se ji posre-

či, da neopaženo pobegne, tedaj je dosegla svoj namen.

Ze je stopila proti vratom, ko začuje na stopnicah ropot. Dve osebi sta prihajali navzgor.

Kam naj sedaj gre? Kje naj se skrije?

Bila je tako trdno prepričana, da jo bodo dobili, da je že skoro sklenila vreči krožnik z juho v ogenj, potem pa predrzno stopiti pred novodošlece.

Toda ne — imela je še eno priložnost — skočila je v oblačilnico. Še vrat se ni drznila zapreti, kajti najmanjši šum bi jo lahko izdal.

V sobo pride Marie-Anne, kateri sledi neki kmet, ki nese težak zavoj.

"Ah, tu je moja sveča!" vzkligne Marie-Anne, ko prestopi prag. "Od veselja sem menda postala neprevidna. Prisegla bi, da sem svečo pustila goriti v spodnji sobi, ko sem odšla iz hiše."

Blanche se strese. Pozabila je, da je ona prinesla sveče iz spodnje sobe v spalnico zgoraj.

"Kam naj spravim to obleke?" vpraša zdajci mladi kmet.

"Kar položi na tla. Pozneje bom že vse sama uredila," odvrne Marie-Anne.

Fant spusti zavoj na tla in se globoko oddahne.

"Ta je zadnji," vzkligne.

"In sedaj lahko pridejo naš gospod."

"Kdaj se napravi na pot?" vpraša Marie-Anne.

"Ob enajstih. Bo že polnoč, ko dospem sem."

Marie-Anne pogleda na krasno stensko uro.

"Še vedno imam tri ure časa," reče, "več kot dovolj. Večerja je pripravljena. Tu pri ognju pripravim mizo. In povejte mu naj prinese s seboj dober apetit."

"Bom gotovo povedal in se zahvalil, gospodična, ker ste mi prišli nasproti in mi pomagali pri mojem drugem bremenu."

"Mogoče bi radi kozarec vina?"

"Ne, hvala. Mudi se mi domov. Z Bogom, gospodična Lacheneur."

"Z Bogom, Poignot!"

Ime Poignot ni imelo nobenega pomena za Blanche.

Ah! Če bi slišala ime gospoda Escorvala ali župnika Midona, tedaj bi mogoče začela dvomiti o krivdi Marie-Anne; njena volja bi odpovedala in — kdo ve?

Toda ne. Mladi Poignot, ki je mislil na Escorvala, je rekel samo "naš gospod."

"Naš gospod!" Blanche je bila prepričana, da je mislil Martiala.

Da, brez vprašanja, Martial pride ob polnoči. On je bil, ki je poslal pred seboj poslanca, da prinese obleko. In to prav gotovo ne pomeni drugega, kot da se namerava Martial ustanoviti v Borderie. Mogoče se bo otrsela vseh tajnosti in bo tu javno živel, brez ozira na svoj stan, na svojo čast in dostojanstvo in na svoje dolžnosti.

Ta premišljevanja so gospo Blanche še bolj podivjala.

In pri tem naj bi odlašala ali se mogoče tresla?

Njena edina bojazan sedaj je bila, da je ne dobijo v oblačilnici.

Res je bila teta Madea v vrtu, toda po ukazu, ki ga je dobila, je uboga sirota ostala na

mestu nepremična kot kamen, dovolj časa zreti na posledice in če bi bilo treba, vso noč in strupa, ki ga bo Marie-Anne zaužila v juhi.

Dve uri in pol bo Marie-Anne sama v Borderie. Blanche je dognala, da bo s tem imela (Dalje prihodnjič)

NAZNANILO

Vsem Slovincem in Hrvatom naznanjam, da sem pravzel od John Babnika

MESNICO

na 791 E. 152nd Street

Imeli bomo vedno sveže in prekajeno meso najboljše vrste in fine domače klobase. Razvažamo na dom. Pokličite MULberry 5251.

Posebno znižana cena na mesu vsak petek in soboto. Z vsakim nakupom \$1 ali več damo pol funta najboljše narezanega špeha. Se priporočam

FRANK BRADAC

"NO" Vote On Both Bigelow Amendments

UNOFFICIAL SAMPLE BALLOT QUESTIONS OR ISSUES BALLOT

PROPOSED AMENDMENT TO THE CONSTITUTION OF OHIO (Proposed by Resolution of the General Assembly) USE X ONLY IN MARKING BALLOT

To amend section 4 of Article VI of the constitution of the state of Ohio, to create a state board of education and a director of education, and to abolish the existing office of superintendent of public instruction.

ARTICLE VI Sec. 4. There shall be a state board of education to be constituted by law, whose members shall serve without compensation. There shall be a director of education, who shall be appointed by the state board of education. The respective powers and duties of the board and of the director shall be prescribed by law.

SCHEDULE If the votes for the proposal shall exceed those against it, the foregoing section shall take effect January 1, 1940, and existing section 4 of article VI of the constitution shall be repealed and annulled.

PROPOSED AMENDMENT TO THE CONSTITUTION OF OHIO (Proposed by Initiative Petition) USE X ONLY IN MARKING BALLOT

An amendment to the constitution of the State of Ohio proposing the adoption of a new section to be known as Section 13 of Article XII.

The amendment proposes to provide pensions to persons who are not under conviction of crime, who are sixty years of age or over, retired from gainful occupation as wage earners, citizens of the State of Ohio or those who may become citizens after its adoption, and who reside in the State for ten years or less time should the legislature by law so provide. Such payments shall be derived from a special tax of two percent on certain lands, and such revenue used before revenues from other sources are used and from revenue derived from a state income tax automatically enforceable. While the amendment is declared to be effective without enabling legislation, laws not inconsistent with its provisions, may be passed in furtherance of its purpose, and it is provided that such laws may be passed either by the legislature or by direct vote of the people with the powers of the initiative and referendum. All provisions of law or constitution conflicting with the amendment are to be construed as being amended or superseded with respect to such conflict.

PROPOSED AMENDMENT TO THE CONSTITUTION OF OHIO (Proposed by Initiative Petition) USE X ONLY IN MARKING BALLOT

An amendment to the constitution of the State of Ohio proposing the adoption of a new section to be known as Section 1 (h) of Article II.

This amendment provides that the signatures of at least 100,000 qualified electors to be secured at large shall qualify an Initiative Petition proposing an amendment to the Constitution of the State of Ohio; It further provides that the signatures of at least 30,000 qualified electors to be secured at large shall qualify an Initiative Petition proposing a law on any subject whatsoever, the full text of which shall be set forth in the petition. Proposed laws are to be submitted direct to the voters without first being submitted to the Legislature. The present provision that the ward and precinct of signers shall be stated is abolished and there is substituted the requirement that only the residence address showing city or township shall be required.

REFERENDUM ON HOUSE BILL NO. 14 (Proposed by Referendum Petition) USE X ONLY IN MARKING BALLOT

(By Referendum Petition) Shall House Bill No. 14, amending sections 486-3, 486-5, 486-7, 486-11, 486-12, 486-14, 486-15, 486-16, 486-17, 486-23 and 486-30 of the General Code, to supplement section 486-16 by the enactment of supplemental section 486-16a and to re-enact section 486-18, relative to civil service commission, eligible lists, certification, sick leave and lay-off in the classified service, passed by the General Assembly of Ohio, June 1, 1939, approved by the Governor, June 6, 1939, and there is substituted the requirement that only the office of the Secretary of State, June 7, 1939, be approved.

NOTE: This ballot, as issued by the Ohio Emergency Committee, carried recommendations ONEX on the TWO Bigelow amendments.

Da se boste bolj seznanili in bolj spoznali moža, ki je živel med vami 30 let kot prodajalec angleških časopisov, kot organizator in voditelj športnih aktivnosti, kot študent, kot delavec pri podpornih organizacijah in kot zastopnik zavarovalne družbe. Prepričani smo in verjamemo, da mož s takim ozadjem in preiskušani more biti dovolj poučen, da bo razumeval potrebe v naši naselbini.

Kot mladenič . . .

EDWARD J. KOVAČIČ, kakor mnogi izmed nas, je sin slovenskih staršev, star 30 let, rojen na 1053 East 62 St., severno od St. Clair Ave. V prvih letih svoje mladeniške dobe je pohajal v šolo sv. Vida. Že kot mladenič je pomagal svojim staršem denarno s tem, da je postavljaj keglje na Norwood kegljišču ter prodajal angleške časopise na vogalu St. Clair Ave. in East 55th Street.

Kot športnik . . .

EDWARD J. KOVAČIČ se je pričel udejstvovati kot športnik, ko je pričel kot igralec v žogometni igri, podpirani po Černetovi zlatarski trgovini. Pozneje je igral pri društvu Slovenske dobrodelne zveze, kakor tudi v skupini, katero je podpirala Gornikova trgovina. Ko je študiral v East High School in John Carroll University, odlikoval se je tam kot igralec v nogometnih igrah.

Kot prijatelj mladine . . .

EDWARD J. KOVAČIČ je kot vodja igrališča v East Madison šoli in pozneje kot ravnatelj v St. Clair Ave. kopališču mnogo pripomogel k temu, da se je mladina v naselbini izobraževala v duhu boljšega medsebojnega razumevanja, kar vodi našo mladino do čistega življenja, prave vzgoje in vzornega udejstvovanja pri športnih igrah.

Kot učenec in dijak . . .

EDWARD J. KOVAČIČ je pohajal v šolo sv. Vida, v East Madison javno šolo, v Willson Junior High šolo, nakar je v telu 1928 graduiral v East High School. S svojim lastnim pogumom in žrtvovanjem je nadaljeval svoje študije v John Carroll University, kjer je graduiral leta 1932 kot Bachelor of Philosophy.

Kot športni urednik . . .

EDWARD J. KOVAČIČ je bil skoro štiri leta športni urednik pri "American Home Junior." V vseh teh letih je pisal o vseh športnih aktivnostih v 23. vardi ter s svojim pisanjem navduševal mladino v naši naselbini tako zavestno in prepričevalno, da so mnogi izmed njih dospeli na odlična mesta izven naselbine. Med temi so sledeči: Al Milnar, Eddie in Frankie Simms, Charley J. Lausche, Eddy Blazinski (Blair), Dan Pavlovič, Johnny Mihalič, Joe in Tom Spiegel, Zupančiči, Heine Laurič, Joey Kuhel, Dolšaki in več drugih.

Kot zastopnik zavarovalne družbe . . .

EDWARD J. KOVAČIČ je skozi štiri leta hodil od hiše do hiše, kjer je prišel v dotiko z navadnimi delavci, tovarniškimi delavci, hišnimi gospodinjami, trgovci in profesionalci, ki žive v 23. vardi. Kot dober opazovalec je videl in študiral njih razmere in zahteve, tako da ima danes prvovrstne poglede v potrebe prebivalcev v 23. vardi. Že v teh dnevih srečanja z ljudmi, je marsikateremu pomagal, kadarkoli se ga je vprašalo.

Kot vaš kandidat . . .

EDWARD J. KOVAČIČ je bil vedno član demokratske stranke. Nikoli se ni prodal ali zavezal s kako sebično skupino, da bi ji slepo služil, zato tudi stoji na stališču, ko bo izvoljen v mestno zbornico, si ne bo dopustil zapovedovati in voditi od posebnih skupin, ki hočejo škodovati mestu in davkoplačevalcem.

Kot družinski oče . . .

EDWARD J. KOVAČIČ živi s svojo ženo Marie in hčerko Barbara Marie, stara 3 mesece, na 1044 East 77th St. On je sin John in Mary Kovačič, ki stanujeta na 6230 Carl Ave. On ima tudi brata, ki je voditelj slovenskega pevskega radijskega kvarteta.

Prav na kratko smo vam povedali, kaj vemo in znamo o vašem kandidatu Edward J. Kovačiču. Prepričani smo, da so njegove sposobnosti dobre in zanesljive, da bo res prav izvrsten in uspešen mestni zastopnik.

Njegov pogum, njegova vztrajnost, njegove preiskušnje, njegova poznana toleranca in poznanje vseh prebivalcev warde, v kateri živi že 30 let, nam garantira najboljšo izbiro.

Izvolitev Kovačiča nam garantira pravo in pošteno zastopstvo.

Kampanjski odbor za Edward J. Kovačiča, John H. Gornik, Jr., predsednik

Pozor

Pošta gre še vedno v Jugoslavijo in Italijo. Cene dinarjev in lir so sledeče:

100 dinarjev.....	\$ 2.50
200 dinarjev.....	5.00
500 dinarjev.....	11.50
1,000 dinarjev.....	22.00

100 lir.....	\$ 6.00
200 lir.....	11.75
500 lir.....	28.50

Vsaka pošiljatev je garantirana po

MIHALJEVIČ BROS. CO.
6031 St. Clair Ave.